

Sygn. akt VI Gz 150/14

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Andrzej Borucki**

Sędziowie: **SO Renata Bober**

SO Anna Walus-Rzasa (spr.)

Protokolant: **asyst. sędz. Grzegorz Kurasz**

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **Prokura (...) w W.**

z udziałem dłużnika **(...) Sp. z o.o. w R.**

o nadanie klauzuli wykonalności po przejściu uprawnień

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego
w R. V Wydziału Gospodarczego z dnia 30 kwietnia 2014 r., sygn. akt
V GCo 247/14,

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział
V Gospodarczy oddalił wniosek wierzyciela Prokura (...) w W. o nadanie na jego rzecz klauzuli wykonalności wyrokowi
zaocznemu w/w Sądu z dnia
31 stycznia 2007 r., sygn. akt V GC 659/06.

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, że przepis art. 788 § 1 k.p.c. zawiera minimum
wymagań formalnych obowiązujących w postępowaniu egzekucyjnym, w przedmiocie nadania klauzuli po przejściu
praw. Postępowanie to toczy się wedle bardzo uproszczonej procedury, sprowadzającej się jedynie do badania przez
Sąd załączonych do wniosku dokumentów i bez wysłuchania stanowisk stron, a postanowienie o nadaniu klauzuli
wykonalności wydawane jest na posiedzeniu niejawnym, bez udziału dłużnika.

Rozpoznając wniosek Sąd I instancji uznał, że wnioskodawca nie wykazał przejścia uprawnienia na swoją rzecz za
pomocą przedłożonych dokumentów,
w zakresie objętym wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności w trybie
art. 788 § 1 k.p.c. Z załącznika do umowy przelewu wierzytelności cesji z dnia 23 lipca 2013 r., stanowiącego jej
integralną część wynika, iż cesjonariusz nabył wierzytelności z tytułu umów leasingu nr (...).

W żaden jednak sposób nie można zweryfikować jak się ma nabyta wierzytelność do wierzytelności objętej tytułem egzekucyjnym - wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 31 stycznia 2007 r., sygn. akt V GC 659/06, któremu wnioskodawca żąda nadania klauzuli. Sąd dodał, że z treści umowy cesji w żaden sposób nie wynika, iż wierzytelności z tytułu w/w umów były przedmiotem postępowania sądowego, brak wskazania sygnatury akt, czy też powołania się na rodzaj, treść i datę orzeczenia zasądzającego należności.

Zdaniem Sądu z przedłożonych dokumentów powinno wynikać – w sposób niewątpliwy – przejście uprawnień na rzecz następcy prawnego, a zadaniem sądu nie jest dokonywanie analiz rachunkowych, czy też snucie domniemań, czy i w jakim zakresie wierzytelność przeszła na następcę prawnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca Prokura (...) w W. zaskarżając go w całości i domagając się nadania klauzuli wykonalności powyższemu tytułowi egzekucyjnemu na jego rzecz. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Powyższemu orzeczeniu skarżący zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zapadłego rozstrzygnięcia, w szczególności:

- art. 788 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że pomimo przedłożenia we wniosku o nadanie klauzuli wykonalności dokumentów prywatnych z podpisem urzędowo poświadczonym wierzyciel nie wykazał przejścia na jego rzecz prawa lub obowiązków po powstaniu tytułu wykonawczego,
- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Skarżący odnosząc się do stanowiska Sądu Rejonowego wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu stwierdził, że do dokonania weryfikacji nabytej wierzytelności w stosunku do tytułu egzekucyjnego wystarczającym jest zapoznanie się z treścią pozwu o zapłatę z dnia 22 marca 2006 r.

w przedmiotowej sprawie, na podstawie którego został wydany w/w wyrok zaoczny. Z uzasadnienia pozwu wynika zaś, że podstawą wydania orzeczenia w sprawie były wierzytelności wynikające z umów leasingu nr (...) i (...) - (...).

Zdaniem wnioskodawcy wykazał on zatem dokumentem prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym, że nabył od Banku (...) przedmiotową wierzytelności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że przy nadaniu klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. sąd nie bada w zasadzie przesłanek merytorycznych, a tylko czy na podstawie złożonych dokumentów nabywca jest następcą prawnym i czy nabycie nastąpiło już po powstaniu tytułu egzekucyjnego. Ustawodawca przewidział jednak również rozpoznawanie w tym postępowaniu pewnych zagadnień o charakterze materialnoprawnym, jak ustalenie zmiany osoby uprawnionej lub zobowiązanej do świadczenia stwierdzonego w tytule egzekucyjnym. Warunkiem nadania klauzuli wykonalności w tym trybie jest spełnienie przesłanek, od których prawo materialne uzależnia przejście uprawnień i obowiązków. (por. Szczurek Zbigniew (red.), Chmielewska Małgorzata K., Julke Grzegorz, Knypl Zenon, Koenner Marek, Kowalkowski Roman, Kozik Sławomir, Langa-Bieszki Hanna, Merchel Zbigniew, Świczekowski Jarosław, Treder Jan, Wróblewska-Wcisło Grażyna. Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz. Currenda, 2005. Komentarz do art. 788 k.p.c.).

Dodać należy, że kwestia, w jaki sposób przejście uprawnień lub obowiązków powinno być ujęte w dokumencie, by uznać go za podstawę do nadania klauzuli w drodze przewidzianej w art. 788 § 1 k.p.c., ogranicza się do wniosku, że dokument taki powinien umożliwiać stwierdzenie, że przejście rzeczywiście nastąpiło. Decyduje zatem każdorazowo

treść konkretnego, poddawanego ocenie dokumentu, przy czym ocena ta powinna być prowadzona przy zachowaniu reguł wykładni, uwzględniać więc powinna także okoliczności powstania dokumentu i uwarunkowania, w jakich funkcjonuje podmiot, który go wystawił. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 13 stycznia 2014 r., V ACz 8/14, LEX nr 1415956).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy podzielił stanowisko Sądu I instancji, że wnioskodawca nie wykazał przejścia na swoją rzecz uprawnienia objętego wyrokiem zaocznym z dnia 31 stycznia 2007 r., sygn. akt V GC 659/06.

Nie jest bowiem możliwe zweryfikowanie w oparciu o treść umowy przelewu wierzytelności czy wierzytelności nią objęte są tożsame z wierzytelnościami wynikającymi z umowy leasingu nr (...) a zasądzonymi wyrokiem zaocznym w sprawie V GC 659/06.

W załączniku do umowy wskazano bowiem jedynie numer umowy leasingu oraz kwoty należności głównej, kwoty odsetek, kosztów sądowych i zastępstwa procesowego. Z uzasadnienia pozwu i dołączonego do niego weksla wynika zaś, że wyrok zaoczny został wydany na podstawie weksla na kwotę 30.183,99 zł. Zobowiązane wekslowe jest zaś zobowiązaniem abstrakcyjnym. Ponadto w uzasadnieniu pozwu nie wskazano jakie konkretnie należności obejmują powyższą kwotę, a tym samym czy są tożsame z kwotami ujętymi w załączniku do umowy przelewu wierzytelności.

Zdaniem Sądu nie da się również zweryfikować tożsamości wierzytelności w zakresie umowy leasingu nr (...). Wprawdzie w uzasadnieniu przedmiotowego pozwu wyszczególniono kwoty składające się na sporną należność, jednak są one rozbieżne w stosunku do kwot ujętych w załączniku do umowy cesji. Zbieżna jest tylko kwota czynszu, jednak w umowie przelewu wierzytelności nie sprecyzowano za jaki okres jest to należność, czy też jakie faktury obejmuje. Powyższe nie pozwala na zweryfikowanie w sposób nie budzący wątpliwości tożsamości przedmiotowych wierzytelności.

Na marginesie powyższego należy zauważyć, że przedmiotowa umowa wierzytelności została zawarta pod warunkiem zawieszającym (pkt. 1.1), co jest dopuszczalne przy tego typu umowach (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2006 r., I CSK 136/06, LEX nr 395225).

Skuteczność umowy cesji strony uzależniły bowiem od zapłaty ceny, przy czym skutek miał nastąpić od daty uznania rachunku bankowego sprzedającego. Wnioskodawca zaś we wniosku nawet nie podaje aby cena ta została zapłacona, nie dołączył również dowodu zapłaty ceny. Wobec czego nie wykazał aby nabył przedmiotową wierzytelność.

Wobec powyższego także i z tej przyczyny wniosek w całości podlegał oddaleniu.

Reasumując, Sąd Okręgowy – na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. – zażalenie jako bezzasadne w całości oddalił, o czym orzekł w wyżej.